

Христа и послѣдната му молитва. Една нощъ Марія бѣше будна при него, лучитѣ луны вли-
заха въ стаята презъ прозорцытъ и разливахъ
такъжѣ живѣ свѣтлинѣ што надминаваше мрачнѣтъ
свѣтлинѣ на кандилото. «Марію, каза старецътъ, про-
читими още единъ пѣтъ хубавѣтъ Божіѣ молитвѣ»
младата запали още единъ свѣщъ, и начна да
прочита. «Дай ми сега книгѣтъ, повтори Іаковъ
дай близо и свѣщътъ ж. Слушай Марію, ето по-
слѣдното моленіе, което ще отправя на небето,
за тебѣ.» Послѣ забѣлѣжи страница гдѣто на-
прави сравненіе и начна да ся моли съ боленъ гласъ:

«Отче мой не ще да устана за много
время на землята, но тая ще устане за доволь-
но, а азъ ще дойда при тебѣ ся надѣвамъ.
Святый Отче, предпазвай ѣж, вдѣхни ѣ благо-
честіе, колкото время бѣхъ при неѣ на землята,
старахся да ѣж увардя — всегда въ истинныйтъ
пѣтъ когото ни показва любезныйтъ ти сынъ
когато дойде на землята за да ни избави отъ
грѣховетѣ. Господи, сега ида при тебѣ, не прося
отъ тебѣ за да ѣж пріемнишь, но само ти ся мо-
ля да ѣж упацишь отъ всеко зло, рѣководству-
вай ѣж въ истинѣтъ, и направи што оная, койжъ-
то ми даде на землята да дойде тамо гдѣ азъ
отывамъ, да святитсѣ имя твое.» Марія
права слѣзѣща близо до леглото дръжеше въ рѣ-
цѣтъ си свѣщѣтъ като трепереше и повтаряше
между рыданіята си: «Да святитсѣ имя
твое!»

«Да, нѣжное ми чадо, тамо ще видиме